

حسگر زیستی مبتنی بر تحریک پلاسمون پلاریتونهای سطحی: بررسی، مقایسه و بهینهسازی

مریم گلی | سامان محمودی| مهرداد مرادی*

پژوهشکده علوم فناوری نانو، دانشگاه کاشان، کاشان

چکیده: در این مقاله حسگر زیستی بر پایه تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی شامل فلزات پلاسمونیک طلا و نقره بصورت تئوری مورد بررسی قرار گرفت. شبیهسازیها بوسیله نرمافزار متلب و بر اساس روش ماتریسهای انتقال ۴×۴ انجام شده است. اساس عملکرد این حسگر بر حسب مقدار جابجایی در زاویه کمینه بازتاب از سطح ساختار تعریف شد. بازتاب ساختار سه لایه [شیشه/فلز پلاسمونیک/دیالکتریک] در ضخامتهای ۱۰ تا ۸۰ نانومتر برای زوایای تابشی مختلف مورد محاسبه قرار گرفت و ضخامت بهینه برای داشتن بیشینه تحریک پلاسمون سطحی بدست آورده شد. کمینه بازتاب به ترتیب در ضخامتهای ۴۵ و ۲/۱۵ نانومتر برای ساختارهای شامل طلا و نقره بدست آمد و سپس قدرت حسگری این ساختار در ضخامت بهینه مورد بررسی دقیق تر قرار گرفت. در ساختار [شیشه/طلا/خون] به ازای ۲۰/۱۱ تنییر در ضریب شکست به مقدار ۱/۸ درجه در کمینه بازتاب جابجایی مشاهده میشود که این مقدار برای حسگر نقره برابر با ۱۳۷۷ درجه بدست آمد. نتایج نشان دادند که برای ماده زیستی خون، حسگر شامل فلز پلاسمونیک این مقدار برای حسگر نقره برابر با ۱۳۷۷ درجه بدست آمد. نتایج نشان دادند که برای ماده زیستی خون، حسگر شامل فلز پلاسمونیک

واژگان كليدى: پلاسمون پلاريتون سطحى، حسگر زيستى، پيكربندى كرشمن، لايه نازك ، ضريب شكست موثر.

m.moradiser@kashanu.ac.ir

۱ – مقدمه

حسگر زیستی، عبارت است از ابزاری که حضور ماده مورد تجزیه در نمونه را به صورت کمی اندازه گیری می کند. حسگرها شامل یک سیستم تشخیص به نام گیرنده یا پذیرنده، یک مبدل و یک سیستم خواندن می باشند. لایه زیستی مسئول برهمکنش اختصاصی با ماده مورد تجزیه می باشد؛ مبدل، اطلاعات حاصل از این برهمکنش را به اثر قابل اندازه گیری تبدیل می کند و در سیستم خواندن پدیده فیزیکی ناشی از برهمکنش اندازه گیری می شود [۳–۱]. حسگرهای زیستی با توجه به مبدل مورد استفاده در آنها انواع مختلف دارند. سرعت، قابلیت ردیابی، سادگی و

اختصاصی بودن جزء مزایای یک حسگر زیستی محسوب می شود [۴]. بیوحسگرهایی که نانوساختارها در آنها به کار رفتهاند، به نانوبیوحسگر معروفند و به دلیل برخور داری از سطح وسیع تثبیت نمونه، کارایی و حساسیت بالایی دارند. حسگرهای زیستی پلاسمون پلاریتون سطحی نوعی از بیوحسگرها هستند که بر مبنای تحریک پلاسمون سطحی در سطح مشترک فلز نجیب (ماده حساس) و دی الکتریک (ماده مورد بررسی) و حساسیت این پدیده به تغییرات در ماده مورد بررسی در امر حسگری مورد استفاده قرار می گیرند [۵ و ۶]. طراحی دقیق این ساختار پلاسمونیک از جمله نوع مواد، ضخامت و ترکیب آنها اهمیت بسیار بالایی در بالابردن بهره و قدرت حسگر دارد [۷ و ۸]. کارهای بسیاری در

نانومقياس

این راستا انجام شده است که معمولاً در آنها به لایههای ترکیبی و پیچیده با فرایند ساخت دشوار پرداخته شده است.

در این مقاله با ایجاد یک کد محاسباتی در برنامه MATLAB حسگر زیستی شامل فلزات پلاسمونیک طلا و نقره به شکل [شیشه/طلا/خون] و [شیشه/نقره/خون] در طول موج ثابت ۶۳۲/۸ نانومتر به صورت نظری شبیه سازی شده است. این ساختارها در عین سادگی دارای قدرت حسگری و بازدهی مطلوب هستند. در این راستا ضخامت و شرایط بهینه برای بدست آمدن بهترین بازده مورد بررسی قرار گرفته و ارجحیت هرکدام از ساختارها بررسی می شود.

شکل ۱: طرحواره ساختار مورد بررسی در پیکربندی کرشمن.

۲- مبانی نظری و شبیهسازی

بردار موج پلاسمون پلاریتون سطحی به صورت رابطه (۱) تعریف می شود [۹]:

$$k_{spp} = k_0 \sqrt{\frac{\varepsilon_d \varepsilon_m}{\varepsilon_d + \varepsilon_m}}$$
(1)

که در آن $_{a}$ و $_{m}$ به ترتیب گذردهی الکتریکی لایه دی الکتریک و فلز هستند و $_{a}$ عددموج پرتو فرودی در خلا است. برای ایجاد تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی از پیکربندی کرشمن (شکل ۱) استفاده شده است. در این حالت پرتو قبل از این که به ساختار پلاسمونی برسد از منشور عبور می کند. با توجه به رابطه (۱)، در سطح مشترک فلز پلاسمونیک و لایه دی الکتریک (خون) به ازای زاویه ای خاص جفت شدگی اتفاق افتاده و موج پلاسمون پلاریتون سطحی انتشار می یابد [۱۰ و ۱۱]. در شبیه سازی ساختار به صورت نظری از روش ماتریس های انتقال ۴×۴ استفاده شده است، به این

 $M = A_i D_i A_i^{-1} \tag{(Y)}$

در رابطه بالا *M* ماتریس ساختار میباشد که با استفاده از آن بازتاب بهدست میآید.

۳- محاسبات و نتایج

با توجه به روابط ذکر شده در قسمت قبل، کدنویسی در برنامه MATLAB انجام شده و شبیه سازی ساختار در قطبش P در طول موج ۶۳۲/۸ نانومتر صورت گرفت و بازتاب ساختار [شیشه/ طلا/ خون] در زوایای تابشی مختلف و ضخامت های ۱۰ تا ۸۰ نانومتر لایه طلا محاسبه شد و نتایج در شکل ۲ نمایش داده شده است.

شکل ۲: بازتاب از ساختار [شیشه/ طلا/خون] برای زوایای تابشی ۴۰ تا ۹۰ درجه و ضخامتهای ۱۰ تا ۸۰ نانومتر لایه طلا.

با توجه به شکل ۲ مشاهده می شود که کمترین بازتاب که مربوط به بیشینه تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی می باشد در زاویه تابشی حوالی ۲۷/۵ درجه نور تابشی و برای ساختار با لایه طلا به ضخامت ۴۵ نانومتر به دست می آید. پس می توان نتیجه گرفت که بهینه ضخامت لایه طلا در همین حدود است و محاسبات و بررسی های بیشتر در این ضخامت انجام شد. این بررسی به صورت مشابه برای ساختار [شیشه/نقره/خون] تکرار شده و نتایج آن در شکل ۳ نمایش داده شده است.

۹۰ شکل ۳: بازتاب از ساختار [شیشه/نقره/خون] برای زوایای تابشی ۴۰ تا ۹۰ درجه و ضخامتهای ۱۰ تا ۸۰ نانومتر لایه نقره.

در این حالت مشاهده شد، کمینه بازتاب که معرف بیشترین تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی است در زاویه تابشی حدودی ۷۱ درجه و ضخامت تقریبی ۴۷/۵ نانومتر لایه نقره بدست میآید که بهینه ضخامت و شرایط در این ساختار محسوب شده و بررسی های بیشتر بر روی این ساختار در این محدوده انجام خواهد شد. در ادامه برای بررسی دقت حسگر زیستی [شیشه/طلا (۴۵ نانومتر)/خون] بازتاب نور از این ساختار برای ضریب شکست موثر خون در ۱/۳ تا ۱/۴ با گامهای ۰/۰۲ محاسبه شده تا میزان پاسخ و عکس العمل بازتاب نور به تغییرات در ضریب شکست خون بررسی شود. لازم به ذکر است که محدوده ضریب شکست موثر خون [۱۳ و ۱۴] و میزان تغییرات آن با توجه به مقالات انتخاب شدند [۱۵ و ۱۶]. نتایج این بررسی در شکل ۴ نمایش داده شده است. مشابه قسمت قبل محاسبات بستكي كمينه بازتاب و تحريك يلاسمون يلاريتون سطحی حسگر [شیشه/نقره (۴۷/۵ نانومتر)/ خون] به تغییرات ضریب شکست خون بررسی شده و نتایج آن در شکل ۵ گزارش شده است.

کمیت بسیار مهم در مبحث حسگر زیستی بر پایه تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی تغییرات زاویه مربوط به کمینه بازتاب برای ضریب شکستهای مختلف خون است. این پارامتر نماینده میزان عکسالعمل حسگر به تغییرات در خون و انجام عمل حسگری است. در این رابطه منحنی زاویه کمینه بازتاب بر حسب

شکل ۴: شدت بازتاب ساختار [شیشه/ طلا (۴۵ نانومتر)/ خون] در زوایای تابشی ۵۵ تا ۹۰ درجه برای ضریب شکستهای ۱/۳ تا ۱/۴ خون با گام ۰/۰۲.

شکل ۵: شدت بازتاب ساختار [شیشه/نقره (۴۷/۵ نانومتر)/خون] در زوایای تابشی ۵۵ تا ۹۰ درجه برای ضریب شکستهای ۱/۳ تا ۱/۴ خون با گام ۰/۰۲.

تغییرات ضریب شکست خون برای هر دو حسگر طلا و نقره رسم شده و در شکل ۶ نمایش داده شده است.

شیب خطوط در این شکل نمایشگر تغییرات زاویه تحریک پلاسمون سطحی بر واحد ضریب شکست بوده و نماینده قدرت حسگری حسگر میباشد. هرچه این شیب بیشتر باشد، حساسیت حسگر زیستی بیشتر خواهد بود که مشاهده می شود برای حسگر طلا این مقدار برابر ۱۸۰ با خطای ۱۴/۷ بوده و همچنین شیب منحنی برای حسگر شامل لایه نقره برابر ۱۳۷ با خطای ۷/۷ میباشد، در نهایت می توان ادعا کرد که قدرت حسگری در حسگر طلا از حسگر نقره بیشتر می باشد. شایان ذکر است که در محاسبه

ئانومقياس

است [۱۸].

مراجع

[1] B. R. Eggins, Biosensors: an introduction. Wiley, 1996.

[2] R. Bashir, S. Wereley, M. Ferrari, "Biomolecular sensing, processing and analysis", Springer, 2006.

[3] B. R. Eggins, "Chemical sensors and biosensors", Wiley, 2002.

[4] L. G. Carrascosa, M. Moreno, M. Alvarez, L. M. Lechuga, "Nanomechanical biosensors: a new sensing tool", Trends in Analytical Chemistry, 25, 196-206, 2006.

[5] A. Abbas, M. J. Linman, and Q. Cheng, "New trends in instrumental design for surface plasmon resonance-based biosensors", Biosensors and Bioelectronics, 26, 1815-1824, 2011.

[6] B. Liedberg, C. Nylander, I. Lundstrom, "Biosensing with surface plasmon resonance how it all started", Biosensors and Bioelectronics, 10, 1-9, 1995.

[7] T.Chung, S. Lee, E. Y. Song, H. Chun and B. Lee, "Plasmonic nanostructures for nano-scale Bio-Sensing", Sensors, 11, 10907-10929, 2011.

[8] A. J. Haes, C. L. Haynes, A. D. Mcfarland, G. C. Schatz, R. P. Vanduyn and Sh. Zou, "Plasmonic materials for surface-enhanced sensing and spectroscopy", Materials Research Society Bulletin, 30, 368–375, 2005.

[9] H. Raether, "Surface plasmons on smooth and rough surfaces and on gratings", Springer, 91-116, 1988.

[10] Y. Demidenko, D. Makarov, O. G. Schmidt, and V. Lozovski; "Surface plasmon-induced enhancement of the magneto-optical Kerr effect in magneto plasmonic heterostructures", Optical Society of America B, 28, 2115, 2011.

[11] Y. Yanase, T. Hiragun, K. Ishii, T. Kawaguchi, T. Yanase, M. Kawai, K. Sakamoto and M. Hide, "Surface plasmon resonance for cell-based clinical diagnosis", Sensors, 14, 4948-4959, 2014.

۴- نتیجه گیری

حسگرهای زیستی بر پایه تحریک پلاسمون پلاریتون سطحی شامل فلزات يلاسمونيك طلا و نقره مورد بررسي قرار گرفته و بازتاب آنها در ضخامتهای ۱۰ تا ۸۰ نانومتر برای زوایای تابشی مختلف بررسی شد. ضخامت بهینه برای بدست آمدن بیشینه تحریک پلاسمون سطحی یعنی ۴۵ و ۴۷/۵ نانومتر به ترتیب برای ساختارهای شامل طلا و نقره بدست آمد. در ادامه قدرت حسگری این ساختارها در ضخامت بهینه برای ضرایب شکست ۱/۳ تا ۱/۴ خون مورد بررسی دقیق تر قرار گرفت و مشاهده شد که در ساختار [شیشه/ طلا/ خون] به ازای ۰/۰۱ تغییر در ضریب شکست موثر خون به مقدار ۱/۸ درجه کمینه بازتاب جابجا می شود که این مقدار برای حسگر نقره برابر با ۱/۳۷ درجه بدست آمد. نتایج نشان میدهند که حسگر شامل فلز طلا دقت بیشتری داشته و به ازای تغییرات ثابت ضریب شکست خون یاسخ بزرگتری نشان میدهد. برای کارآمدی این مقدار حساسیت شایان ذکر است که ضریب شکست گروههای مختلف خونی در طول موجهای نزدیک مادون قرمز از مرتبه صدم و هزارم با یکدیگر تفاوت دارند [۱۷] و در شناسایی غلظت گلوکز، حساسیت ۰/۰۱ در ضریب شکست، برای شناسایی تغییرات ۰/۰۶ گرم بر میلی لیتر در غلظت گلوکز جوابگو

نانومقياس

[12] M. Moradi, M. Ghanaatshoar, "Cavity enhancement of the magneto-optic kerr effect in glass/Al/SnO₂/PtMnSb/SnO₂ structure", Optics Communications, 283, 5053-5057, 2010.

[13] O. Zhernovaya, O. Sydoruk, V. Tuchin and A. Douplik, "The refractive index of human hemoglobin in the visible range", Physics in Medicine and Biology, 56, 4013–4021, 2011.

[14] A. Nahmad-Rohen, H. Contreras-Tello, G. Morales-Luna and A. Garcia-Valenzuela, "On the effective refractive index of blood", Physica Scripta, 91, 015503, 2016.

[15] S. K. Srivastava, I. Abdulhalim, "Spectral interrogation based SPR sensor for blood glucose detection with improved sensitivity and stability", J. Biosens. Bioelectron. 6, 172, 2015.

[16] C. W. Lin and C. C. Chang, "Breast cancer detection using surface plasmon resonance-based biosensors", Biosensors and cancer, 229-247, 2012.

[17] A. K. Sharma, R. Jha and H. S. Pattanaik, "Design considerations for surface plasmon resonance based detection of human blood group in near infrared", J. Appl. Phys. 107, 034701, 2010.

[18] J. Popp, V. V. Tuchin, A. Chiou, S. H. Heinemann (eds.), Handbook of biophotonics: Photonics for Health Care, Wiley-VCH Verlag GmbH & Co. KGaA, 2, 2011.

Bio-Sensor Based on Surface Plasmon Polariton: Study, Comparison and Optimization

M. Goli, S. Mahmoodi, M. Moradi*

Institute of Nanoscience and Nanotechnology, University of Kashan, Kashan

Abstract: In this paper, bio-sensors based on surface plasmon polariton, including plasmonic metals, such as gold and silver have been theoretically investigated. The numerical simulations were carried out using MATLAB software based on 4×4 transfer matrix method (TMM). The functional principle of the sensing system is based on the shift in the minimum of reflectivity in [Glass / Plasmonic metal / Dielectric] structure. For obtaining the surface plasmon polariton resonant excitation, the reflectivity of structure in the thicknesses of 10 to 80 nanometer of plasmonic metal is calculated and optimum thicknesses have been found. In simulations, for gold and silver thin films, the minimum of reflectivity in thicknesses of 45 and 47.5 nm were obtained, respectively. In the following, sensitivity in optimum thicknesses has been investigated with more details. [Glass /Au / Blood] and [Glass / Ag / Blood] biosensors were shown 1.8 and 1.37 degree shift in minimum reflection for each 0.01 change in refractive index of blood, respectively. These numerical results have proved that for gold included blood bio-sensor has an acceptable sensitivity which can be considered as a simple high sensitive bio-sensor.

Keywords: Surface plasmon polariton, Bio-sensor, Kretschmann configuration, Thin film, Effective refractive index.